

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 15/16

Luksemburg, 23 lutego 2016 r.

Wyrok w sprawie C-179/14
Komisja / Węgry

Niektóre aspekty systemu karty rozrywkowej SZÉP i bonów na posiłki Erzsébet, które na Węgrzech umożliwiają pracodawcom przyznanie ich pracownikom na korzystnych pod względem podatkowym warunkach świadczeń w naturze są niezgodne z prawem Unii

Stanowią one przeszkodę w swobodzie przedsiębiorczości i swobodzie świadczenia usług

Węgierskie przepisy podatkowe umożliwiają przyznanie przez pracodawców na rzecz ich pracowników na korzystnych pod względem podatkowym warunkach bonów, dzięki którym pracownikom tym udostępnione zostają przez podmioty trzecie i bez konieczności uiszczenia przez nich samych zapłaty różne świadczenia w naturze w formie określonych usług i produktów. Jednakże przepisy te stanowią również, że wyłącznie karta rozrywkowa SZÉP (w odniesieniu do zakwaterowania, rozrywki i wyżywienia) oraz bony na posiłki Erzsébet (w zakresie zakupu gotowych posiłków) mogą być podstawą skorzystania z tych ulg podatkowych.

Komisja wniosła do Trybunału skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego skierowaną przeciwko Węgrom. Zdaniem Komisji Węgry naruszyły swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług (a także dyrektywę dotyczącą usług¹ w związku z kartą SZÉP) z uwagi na fakt, że odnośne ulgi podatkowe są przyznawane wyłącznie w przypadku wykorzystania karty SZÉP i bonów na posiłki Erzsébet, których przesłanki wydawania są jej zdaniem zbyt restrykcyjne.

Trybunał w ogłoszonym dzisiaj wyroku stwierdził, że **liczne elementy systemu karty rozrywkowej SZÉP i bonów na posiłki Erzsébet są sprzeczne z prawem Unii.**

Po pierwsze, **fakt, że węgierskie oddziały spółek z siedzibą w innych państwach członkowskich nie mogą wydawać kart SZÉP** narusza dyrektywę, ponieważ państwa członkowskie nie mogą uniemożliwiać usługodawcom wyboru formy ich przedsiębiorstwa.

Po drugie, prawo węgierskie zobowiązuje w określonych okolicznościach podmioty wydające kartę SZÉP do przyjęcia formy spółki handlowej (spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością) utworzonej zgodnie z prawem węgierskim. Ponadto również na mocy tego prawa podmioty te muszą przyjąć formę spółki zależnej spółki handlowej prawa węgierskiego. Trybunał stwierdził, że **węgierskie przepisy nie są zgodne z dyrektywą w zakresie, w jakim wymogi dotyczące formy prawnej usługodawców** nie mogą być dyskryminujące ze względu na miejsce siedziby tych usługodawców. W tym przypadku **okoliczność, że zarówno spółka zależna jak i spółka dominująca powinny być utworzone zgodnie z prawem węgierskim oznacza, że ich statutowa siedziba musi znajdować się na Węgrzech, co stanowi dyskryminację w rozumieniu dyrektywy.**

Po trzecie, Trybunał zauważył, że w rozpatrywanej sprawie **wyłącznie instytucje finansowe mające statutową siedzibę na Węgrzech** mogą spełniać przesłankę stanowiącą, że podmioty wydające karty SZÉP muszą posiadać biuro dostępne dla klientów w każdej węgierskiej gminie przekraczającej 35 000 mieszkańców. W tym względzie Trybunał przypomniał, że dyrektywa

¹ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36).

pozwala na zastrzeżenie świadczenia usług na rzecz określonych usługodawców wyłącznie w przypadku, gdy takie ograniczenie nie jest dyskryminujące ze względu na miejsce siedziby usługodawców. Trybunał orzekł, że taka dyskryminacja zachodzi w rozpatrywanym przypadku.

Po czwarte, **węgierskie przepisy** naruszają dyrektywę również z uwagi na fakt, że **zobowiązując podmioty wydające karty SZÉP do posiadania siedziby na Węgrzech**, w zakresie w jakim wymagają ich obecności w każdej węgierskiej gminie przekraczającej 35 000 mieszkańców, pozbawiają usługodawców z siedzibą w innych państwach członkowskich prawa do świadczenia usług w kontekście transgranicznym bez posiadania przedsiębiorstwa na Węgrzech. W tej sytuacji Trybunał zauważył ponadto, że taki obowiązek nie jest proporcjonalny względem założonego w nim celu, jakim jest ochrona konsumentów i wierzycieli, gdyż istnieją inne, mniej restrykcyjne środki zapewniające realizację tego celu.

Po piąte, Trybunał orzekł, że odpłatne wydawanie bonów, które umożliwiają pracodawcom przyznawanie ich pracownikom na korzystnych pod względem podatkowym warunkach świadczeń w naturze w formie gotowych posiłków **stanowi działalność gospodarczą w rozumieniu traktatów, a monopol** zastrzeżony na rzecz Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány (węgierskiej krajowej fundacji urlopowej, „MNÜA”) w zakresie tej działalności **stanowi ograniczenie zarówno swobody przedsiębiorczości, jak i swobody świadczenia usług**. Trybunał stwierdził, że wprowadzenie takiego monopolu nie może być w szczególności uzasadnione samym faktem, że zyski pochodzące z odnośnej działalności gospodarczej są w tym przypadku przeznaczane przez MNÜA na finansowanie działalności społecznej i charytatywnej.

UWAGA: Skarga o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego może być wniesiona przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku. Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793